

عنوان مقاله:

تقریر، تبیین و ارزیابی نظریه صفات فعلی

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 21، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیده زهرا موسوی بایگی - دانشجوی ارشد فلسفه دانشگاه فردوسی

سید محمد موسوی - دانشیار فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه رضوی مشهد

خلاصه مقاله:

به عقیده حکما شناخت حق تعالی، از بالاترین کمالات انسانی است. این شناخت متضمن ابعاد مختلفی است. یکی از جنبه های شناخت خداوند، شناخت صحیح صفات اوست. این نوشتار، با به کارگیری روش توصیفی- تحلیلی و گردآوری اطلاعات به روش کتابخانه ای، می کوشد تا به این پرسش پاسخ دهد که «آیا اتصاف حق تعالی، به صفات فعلی جایز است؟». به منظور پاسخ به این پرسش به تقریر و تبیین معنا صفات فعلی، زمینه و عوامل پیدایش اعتقاد به این قبیل صفات، تفسیر حکما از این صفات و محذورات این نظریه مطرح و در نهایت، دیدگاه قابل قبول ارائه شده است. نتیجه حاصل از بررسی «نظریه صفات فعلی» چنین است که اگرچه حق تعالی در مرتبه فعل متصف به صفاتی می گردد اما صفات فعل به آن گونه که مشهور تفسیر می کنند، اولاً ریشه در فهم برخی محدثین سده های نخستین از ظاهر بعضی روایت، دارد ثانیاً مستلزم انتقادات چشمگیری از جمله استناد ضعف و نقصان به حق تعالی است درحالی که با بررسی تفسیر اهل حکمت از روایات مذکور، روشن می شود که آن روایات اساساً مستلزم پذیرش صفات فعلی نیستند همچنین روایاتی صریح خلاف ادعای قائلان به صفات فعلی وجود دارد که نشان می دهد صفاتی چون خالق، رازق و... عین ذات اند.

کلمات کلیدی:

: صفات الهی، صفات فعل، کمال ذات، خلو ذات از کمال، نقص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267195>

